

Sinai-hegy (Sin = hold) viselte Hágár nevét.¹⁶ Hágár holdprofilja a kozmogóniai ősvallásból (sábaizmus) eredhet, amit Szaracén híveinek korai Hold-, és Vénusz-tisztelete mutat.¹⁷

A vallástörténet „vízözön” utáni szkíta-korszakának nimródi hagyományvonalához rendelhető tehát Hágár alakja – feltehetően ősi szkíta Istenanyaként – és lényegi pontokon kapcsolódik történelmünkhöz és kultúránkhöz. Aki mindezek után is Hágár arabsága mellett érvel, azt az ókori Sallustius, meg a középkori Chorenei Mózes közléséhez utaljuk!

– Az „arab” Szaracenusok váltóneve a Mór, akiről az I. sz.-i Sallustius még tudta, hogy Méd származásúak,¹⁸ és lám a hun Atilla címzésében ott állt a „médek királya” titulus is.

– A VIII. sz.-i örmények harcolva a Hágár-fí Szaracénokkal, jól ismerték hódítóikat, és nem látták, nem tartották őket semita népnek!!!¹⁹

Hágár tehát a szkíta hagyományvonal holdistennőjének jegyeit viselte, ez okból nem volt arab, és csak az ősi szkíta dicsőségén nyerhetett jelentős szerepet az arabok között! Nézzük mit is jelentett a Szkíta név, ha nem etnikumot jelölt?

Az ősi Szkíta név (szókép) egyik jelentésoldala a lövész, azaz íjász (vadász).

Svéd nyelvben, a szkíta SKYT (népnév) és a lövész, SKYTT (íjas lövész, tehát íjász) szavak „egyezése,” valamint az indogermán nyelvek szkíta „névről” másolt-gyártott íjász-lövész szavaiból (pl. az ónémet scut = nyilazó, Íjász, → Schütze) következően, a szkíta név beszédes módon, egyfajta ősi kultúrkör elitjének íjász létszempléletű képviselőit, a harcosok íjász osztályát, néprétegét jelölhette.

Csak az ókor tükörfordítási gyakorlata szakította szét a Szkíták és a (Jász)íjászok azonosságát, és sokasította meg az ókori népnevek számát. A korai vallástörténeti kronológia sem az etnikai, hanem ideológiai alapon kategorizált.

Ebben Noétól (vízözön) a Bábel tornyáig tartó SZKÍTIZMUS volt a szkíta kolonizáció kora.²⁰

Ezért közelíthet a szkíta történelemhez a mitológiai vízözön legkorábbi, mezopotámiai változata!

Szkíta vízözön.

Az eredeti történetben Noé helyett Ziusudra, (Berossosnál Xisuthros) szerepel, és e névváltozatok utótagjában felismerhető a szkíta-méd-perzsa vonal uralkodói ksatra/satra címe!

16 Lásd Ioannes Franciscus Palestinae sive Terre Sancte descriptio 1557-es térképe oldalán, a szentföldi helynevek és variánsaik felsorolásánál.

17 Saracenusok „a’Heraclius Tsásár’ idejéig, Lucifert és Venust tisztelték, kiket ők Chabárok-nak neveztek; melly szó az ő nyelveken azt teszi, amit a’ Cabir, az az, nagyot. (Broughtonnak a religióról való históriai Lexikona, 1798 Komárom) Cabiri .... Graves a Görög mitoszok-ban írta, hogy a régiek a Vénusz-Hold-Szaturuszban egyazon istennő Szűz-Anya-Banya aspektusait látták.

18 Sallustius összes művei, (ford. Kurcz Ágnes) Jugurtha háborúja, 18

19 A 693-ban egész Örményországot hatalmuk alá kerítő Szaracén-ok az örmény történelemben HÁGÁR-ok (hágárczchik és hákárácsvoch) néven fordulnak elő. ... Nem voltak ugyan semiták, de az arab pusztában Ruben, Gád héber törzsek szomszédságaiban laktak.” (Szongott Kristóf, A magyarok eredete és őslaka, 1906.18.o. lábjegyzet, Mechtár Lexikon adata.)

20 Cato: „a földet az árvíz elborította, és Ság Scythiában született újra a halandó Emberi Nemzet. ... az eredet elsősege a Scytháknak tulajdonítatik, kik megszaporodván a világ részeire gyarmatokat küldöttek.” Horvát István, Jászok II. 50. § .